

**Bryssel, 2. lokakuuta 2025
(OR. en)**

**13296/1/25
REV 1**

**SOC 627
EMPL 413
ECOFIN 1254
EDUC 364**

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Työllisyyskomitean keskeiset viestit vuotuisen työllisyyskehitysraportin ja työllisyyskehityksen seurantavälineen pohjalta (2025) – Hyväksyminen

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena työllisyyskomitean (EMCO) keskeiset viestit vuoden 2025 vuotuisen työllisyyskehitysraportin ja vuoden 2025 työllisyyskehityksen seurantavälineen pohjalta sellaisina kuin työllisyyskomitea on ne viimeistellyt 25. syyskuuta 2025, jotta neuvosto voisi hyväksyä ne 17. lokakuuta 2025.

Koko vuotuinen työllisyyskehitysraportti on asiakirjassa 13296/25 ADD 1.

Työllisyyskehityksen seurantaväline on asiakirjassa 13296/25 ADD 2.

Työllisyyskomitean keskeiset viestit vuoden 2025 vuotuisen työllisyyskehitysraportin ja työllisyyskehityksen seurantavälineen pohjalta

1. Työllisyyskomitea (EMCO) on SEUT 150 artiklassa esitetyn toimeksiantonsa mukaisesti toimittanut neuvostolle vuotuisen arvioinnin EU:n työllisyystilanteesta. Arviointi pohjautuu vuoden 2025 työllisyyskehityksen seurantavälineeseen¹, jossa seurataan edistymistä kohti työllisyyttä ja aikuiskoulutusta koskevia vuoteen 2030 ulottuvia EU:n yleistavoitteita ja kansallisia tavoitteita sekä määritetään lyhyesti keskeisiä työllisyyshaasteita ja hyviä työmarkkinatuloksia koko EU:ssa ja kussakin jäsenvaltiossa.
2. Vuoden 2025 vuotuisessa työllisyyskehitysraportissa esitetään yhteenveto työllisyyskomitean indikaattoryöryryhmässä toukokuussa hyväksytyistä tämän vuoden työllisyyskehityksen seurantavälineen tärkeimmistä havainnoista. Ne täydentävät työllisyyskomitean monenvälisen valvonnan päätelmiä, jotka koskevat neuvoston maakohtaisten suositusten ja muiden komitean toimeksiannon kannalta merkityksellisten neuvoston suositusten täytäntöönpanoa talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa, mukaan lukien työllisyyskomitean ja sosiaalisen suojelun komitean sosiaalista lähentymistä koskevien vuoden 2025 arviointien päätelmät, jotka perustuvat komission sosiaalisen lähentymisen kehyksen mukaisesti tekemään ylöspäin tapahtuvaa sosiaalista lähentymistä koskevaan analyysiin².

¹ Työllisyyskehityksen seurantaväline hyödyntää yhteisen arviointikehyksen tuloksia. Yhteinen arviointikehyks on indikaattoreihin perustuva arviointiväline, jonka EMCO, sosiaalisen suojelun komitea (SPC) ja Euroopan komissio ovat yhdessä kehittäneet ja joka kattaa työllisyyspolitiikan suuntaviivojen yleiset ja erityiset politiikan alat. Sen tavoitteena on tunnistaa näiden alojen keskeiset haasteet ja hyvät työmarkkinatulokset ja tukea jäsenvaltioita niiden prioriteettien määrittämisessä.

² Ks. [vuoden 2025 yhteinen työllisyysraportti](#) sosiaalisen lähentymisen kehyksen ensimmäisen vaiheen analyysin osalta ja 11. huhtikuuta annettu komission [yksiköiden valmisteluasiakirja](#) sosiaalisen lähentymisen kehyksen toisen vaiheen analyysin osalta. Työllisyyskomitea ja sosiaalisen suojelun komitea suorittivat sosiaalisen lähentymisen kehyksen mukaiset maakohtaiset tarkastelut 13. toukokuuta 2025.

3. Vuotuisessa työllisyyskehitysraportissa esitetään analyysi keskeisistä työmarkkinaindikaattoreista käyttäen EU:n työvoimatutkimuksen (EU-LFS) tuoreimpia vuoden 2024 vuotuisia tietoja ja raportteja edistymisestä vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamisessa käyttäen työllisyyskomitean indikaattorityöryhmän vuosina 2022 ja 2024 hyväksymiä metodologisia lähestymistapoja. Lisäksi raportissa esitetään temaattinen analyysi ja yhteenveto keskeisistä työllisyyshaasteista ja hyvistä työmarkkinatuloksista EU:ssa ja kussakin jäsenvaltiossa, mikä auttaa määrittämään EU:n tärkeimmät painopisteet tulevana vuosina. Lisäksi yksilöidään ”negatiivisia suuntauksia, joita on seurattava” ja ”viimeaikaisia myönteisiä kehityskulkuja”, jotka ovat yhteisiä useille jäsenvaltioille, ja keskitytään voimakkaammin muutosten horisontaaliseen näkökohtaan eri jäsenvaltioissa.
4. EU:n työmarkkinat pysyivät häiriönsietokykyisinä vuonna 2024. BKT:n vähäisestä kasvusta huolimatta EU:n taloudessa luotiin 1,73 miljoonaa työpaikkaa vuonna 2024 vuoteen 2023 verrattuna, mikä kuvastaa työllisyyden jatkuvaa kasvua. EU:n työllisyysaste (20–64-vuotiaiden osalta) nousi 75,8 prosenttiin vuonna 2024, kun se vuonna 2023 oli 75,3 prosenttia. Tämä on korkein luku sitten aikasarjan alkamisen vuonna 2009 ja osoittaa kasvua tapahtuneen neljänä peräkkäisenä vuotena sen jälkeen, kun prosenttiosuus oli laskenut 71,7 prosenttiin vuonna 2020 covid-19-pandemian vuoksi.
5. Ikäjakaumasta voidaan todeta, että 20–29-vuotiaiden nuorten työllisyysaste pysyi EU:ssa vakaana 66,0 prosentissa vuonna 2024, kun taas 30–54-vuotiaiden työllisyysaste nousi hieman eli 0,4 prosenttiyksikköä 83,4 prosenttiin. Samaan aikaan ikääntyneiden työntekijöiden (55–64-vuotiaiden) työllisyysaste jatkoi pitkän aikavälin nousuaan: se nousi 1,3 prosenttiyksikköä 65,2 prosenttiin vuonna 2024 vuoteen 2023 verrattuna ja yhteensä 22,0 prosenttiyksikköä vuodesta 2009.
6. Vuonna 2024 EU:n sukupuolten välinen työllisyysero, joka määritellään 20–64-vuotiaiden miesten ja naisten työllisyysasteen eroksi, kaventui hieman 0,2 prosenttiyksikköä vuoteen 2023 verrattuna ja oli 10,0 prosenttiyksikköä. Ero on kuitenkin edelleen suuri, mikä korostaa tarvetta jatkaa politiikkatoimia, jos EU:n tavoitteena on vähintään puolittaa sukupuolten välinen työllisyysero vuoteen 2019 verrattuna ja saavuttaa 78 prosentin työllisyysasteen yleistavoite vuoteen 2030 mennessä.

7. Työvoimaosuus (eli työssä käyvien 20–64-vuotiaiden osuus vertailukelpoisesta kokonaismäestöstä) parani EU:ssa vuonna 2024 ja saavutti uuden ennätystason eli 80,4 prosenttia (+ 0,4 prosenttiyksikköä vuoteen 2023 verrattuna).
8. Vuonna 2024 15–74-vuotiaiden työttömyysaste laski EU:ssa hieman (0,2 prosenttiyksikköä) ennätyksellisen alhaiselle 5,9 prosentin tasolle, mikä on alhaisin taso sitten vuoden 2009. Lisäksi EU:n pitkäaikaistyöttömyysaste (prosentteina työssä käyvästä väestöstä) laski vuonna 2024 edelleen 1,9 prosenttiin, kun se vuonna 2023 oli 2,1 prosenttia ja vuonna 2022 2,4 prosenttia, ja myös pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä laski (32,2 prosenttiin vuonna 2024, 35,0 prosentista vuonna 2023 ja 38,5 prosentista vuonna 2022). Vaikka pitkäaikaistyöttömyys on vähenemässä, se on joissakin jäsenvaltioissa edelleen syvään juurtunut ongelma, joka lisää osaamisen heikkenemisen, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä.
9. EU:ssa 15–29-vuotiaiden nuorten työttömyysaste nousi hieman (0,2 prosenttiyksikköä) 11,4 prosenttiin vuonna 2024 vuoteen 2023 verrattuna. Se on edelleen selvästi yli kokonaistyöttömyysasteen ja näin ollen edelleen suuri haaste. Työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien 15–29-vuotiaiden (NEET) osuus laski edelleen vuonna 2024 vuositasolla, vaikkakin vain hieman, 0,2 prosenttiyksikköä 11,0 prosenttiin. Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan toimintasuunnitelman mukaan EU:n olisi pyrittävä vähentämään 15–29-vuotiaiden NEET-nuorten osuutta 12,6 prosentista vuonna 2019 9 prosenttiin vuonna 2030 erityisesti parantamalla heidän työllisyysnäkömiään, mikä edistää myös 78 prosentin työllisyysastetavoitteen saavuttamista vuoteen 2030 mennessä.
10. Tutkimukset osoittavat, että jatkossa rekrytointi ja palkkojen kasvu hidastuvat. Euroopan komission työllisyysodotuksia kuvaava indikaattori (EEI), jossa esitetään yhteenveto johtajien työllisyysuunnitelmista, laski hieman viime syksyn jälkeen. Komission kevään 2025 talousennusteen mukaan työllisyyden kasvun odotetaan hidastuvan EU:ssa 0,8 prosentin vuotuisesta kasvuvauhdista vuonna 2024 (1,0 % euroalueella) 0,5 prosenttiin tänä ja seuraavana vuonna sekä EU:ssa että euroalueella. Työttömyysasteen odotetaan vakiintuvan tänä vuonna ja olevan ennätyksellisen alhainen vuonna 2026.

11. Mitä tulee EU:n yleistavoitteiden saavuttamisen seurantaan, EU on yhä saavuttamassa työllisyysastetta koskevan yleistavoitteensa vuoteen 2030 mennessä, kun taas aikuiskoulutusta koskevan yleistavoitteen saavuttamisessa on edistytty rajoitetusti.
12. Suotuisat työmarkkinaolosuhteet vuonna 2024 toivat EU:n lähemmäs vuoden 2030 työllisyysastetavoitettaan, siten, että aste oli vain 2,2 prosenttiyksikköä alle 78 prosentin tavoitearvon. EU:n työvoimatutkimuksen vuoden 2024 tietojen perusteella seitsemän jäsenvaltiota – mikä on lisäystä edellisen vuoden viidestä jäsenvaltiosta – on jo ylittänyt vuoden 2030 kansalliset tavoitteensa (Slovakia, Irlanti, Alankomaat, Viro, Tanska, Tšekki ja Puola). Lisäksi kuudessa jäsenvaltiossa työllisyyden kasvu oli vuonna 2024 suurempaa kuin niiden keskimääräinen vuotuinen kasvu ennen covid-19-pandemiaa (2013–2019). Lisäksi väestön ennustetun vähenemisen vuoksi suurin osa jäsenvaltioista tarvitsisi alhaisempaa työllisyyden vuotuisen kasvun vähimmäistasoa kuin ennen kriisiä saavuttaakseen kansalliset tavoitteensa.
13. Jotta voidaan ymmärtää kehityspolku kohti vuoden 2030 tavoitteita, on tärkeää tarkastella tuloksia eri väestöryhmien osalta. Näin voidaan tunnistaa ne ryhmät, joiden tulokset ovat keskimääräistä heikommat ja joihin politiikkatoimilla voi olla suurin vaikutus. Tarkastelu osoittaa, että eri ryhmien työllisyysasteen parantamisesta voitaisiin odottaa hypoteettista hyötyä, ja erityisesti matalan osaamistason työntekijöiden (naisten ja miesten) työllisyysastetta voitaisiin parantaa merkittävässä määrässä jäsenvaltioita samalla, kun jäsenvaltiot nostavat ammattitaidon tasoa. Myös ikääntyneiden työntekijöiden (55–64-vuotiaat), nuorten (20–29-vuotiaat) ja EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten (20–64-vuotiaat) työllisyysasteissa on useissa jäsenvaltioissa parantamisen varaa³. Toimet, joilla edistetään tällä hetkellä aliedustettujen ryhmien onnistunutta pääsyä työmarkkinoille, voisivat auttaa tasapainottamaan väestörakenteen muutoksen vaikutusta työvoiman tarjontaan.

³ Kunkin jäsenvaltion ja alaryhmän potentiaalia kuvastaa määrätyn työllisyysasteen ja sitä vastaavan EU:n keskimääräisen työllisyysasteen ero (tai ero suhteessa EU:n kolmen korkeimman työllisyysasteen keskiarvoon kyseisen väestöryhmän osalta). Myös kansallinen työllisyysaste ilmaistaan prosenttiosuutena viiteasteesta.

14. Aikuiskoulutustutkimuksen tuoreimpien saatavilla olevien lukujen perusteella osallistuminen aikuiskoulutukseen EU:ssa (lukuun ottamatta ohjattua työssäoppimista) nousi edeltävien 12 kuukauden aikana 39,5 prosenttiin vuonna 2022, kun se vuonna 2016 oli 37,4 prosenttia⁴. EU:n tasolla tarvitaan vielä merkittävää edistystä, jotta vuodeksi 2030 asetettu aikuiskoulutustavoite saavutetaan ja jotta Eurooppa pysyy kilpailukykyisenä, innovatiivisena ja osallistavana ja menestyy tulevaisuudessa suurissa muutoksissa. Kaiken kaikkiaan EU:n 60 prosentin yleistavoitteen saavuttaminen edellyttää yhä 20,5 prosenttiyksikön lisäystä vuoteen 2030 mennessä. Tätä varten on vastattava rakenteellisiin haasteisiin muun muassa aktiivisen työvoimapolitiikan, koulutuksen, osaamisen ja elinikäisen oppimisen aloilla.
15. Osallistuminen aikuiskoulutukseen vaihtelee huomattavasti eri ryhmien välillä, ja matalan osaamistason työntekijöiden, ikääntyneiden aikuisten ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevien osallistuminen on vähäisempää. Tämä korostaa tarvetta edistää osallistavampaa pääsyä oppimismahdollisuuksiin, jotta EU:n työvoiman osaaminen voidaan pitää ajan tasalla. Siinä missä 58,9 prosenttia korkean osaamistason aikuisista osallistui koulutukseen vuonna 2022, vain 18,4 prosenttia matalan osaamistason aikuisista osallistui siihen. Lisäksi 49,5 prosenttia nuorista (25–34-vuotiaista) osallistui koulutukseen, kun taas 55–64-vuotiaiden osuus oli vain 29,9 prosenttia. On tärkeää huomata, että vuonna 2022 vain 26,8 prosenttia työttömistä ja 23,7 prosenttia työvoiman ulkopuolella olevista osallistui koulutukseen, kun taas työssäkäyvien osuus oli 44,7 prosenttia.
16. Jäsenvaltioiden temaattisten prioriteettien osalta vuoden 2025 työllisyyskehityksen seurantavälineen tarkastelu viittaa useisiin keskeisiin työllisyyshaasteisiin, joita on edelleen seurattava tulevaisuudessa. Työmarkkinoille osallistumiseen liittyviä haasteita on havaittu erityisesti erityisryhmien, kuten EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten, nuorten, ikääntyneiden ja matalan osaamistason työntekijöiden parissa. Osaamistarjonnan ja elinikäisen oppimisen alalla haasteet liittyvät pääasiassa osaamisen kohtaanto-ongelmaan, osaamisvajeeseen ja työvoimapulaan, heikkouksiin väestön koulutustasossa, alhaiseen osallistumisasteeseen oppimisessa ja elinikäisen oppimisen yhdenmukaisen strategian puuttumiseen. Koulutusjärjestelmien osalta suurimpia haasteita ovat koulutustulosten riippuvuus sosioekonomisesta ja maahanmuuttajataustasta, koulutusmahdollisuuksien riittämätön tarjonta työmarkkinoiden tarpeisiin vastaamiseksi ja koulunkäynnin varhaisen keskeyttämisen yleisyys.

⁴ Mitä tulee vuoden 2030 aikuiskoulutusta koskevien yleistavoitteiden ja kansallisten tavoitteiden saavuttamisen seurantaan, indikaattoriryhmä on sopinut, että aikuiskoulutustutkimusta (lukuun ottamatta ohjattua työssäoppimista) käytetään edelleen tietolähteenä, jolla mitataan aikuisten osallistuminen koulutukseen viimeisten 12 kuukauden aikana, ja harkitaan siirtymistä työvoimatutkimuksen tietoihin vuonna 2025 sen jälkeen, kun aikuiskoulutustutkimuksen ja työvoimatutkimuksen tietojen välisiä eroja on arvioitu tarkemmin.

17. Joissakin maissa haasteet liittyvät työttömyysetuuksien toimivuuteen ja/tai vero- ja etuusjärjestelmien vaikutukseen työmarkkinoille osallistumisessa (esimerkiksi matalapalkkaloukut, työttömyysloukut, kannustinloukut). Työmarkkinoiden segmentoituminen on edelleen ongelma useissa jäsenvaltioissa. Aktiivisen työvoimapolitiikan alalla on havaittu lisähaasteita, kuten julkisten työvoimapalvelujen toiminta ja pitkäaikaistyöttömyyden yleisyys. Sukupuolten tasa-arvon osalta suurena huolenaiheena ovat sukupuolten väliset sitkeät työllisyserot sekä palkkaerot, kun taas työ- ja yksityiselämän tasapainon osalta keskeisiin kysymyksiin kuuluvat hoitopalvelujen tarjonta ja käyttö.
18. Analyysissa määritellään myös EU:n yhteisiä ”viimeaikaisia myönteisiä kehityskulkuja” ja ”negatiivisia suuntauksia, joita on seurattava”. Työllisyyskehityksen seurantavälineessä tuodaan erityisesti esiin useita myönteisiä kehityskulkuja vuosina 2023–2024, kuten ikääntyneiden työntekijöiden työllisyysasteen nousu 17 jäsenvaltiossa sekä keski- tai korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden aikuisten osuuden ja korkea-asteen tai vastaavan koulutuksen suorittaneiden (30–34-vuotiaiden) osuuden kasvu 15 jäsenvaltiossa. Lisäksi työllisyysaste (20–64-vuotiaat) ja kokonaistyöllisyys ovat kasvaneet ja sukupuolten välinen työllisysero on kaventunut 13 jäsenvaltiossa. Työllisyyskehityksen seurantavälineessä tuodaan kauden 2023–2024 osalta esille myös joitakin negatiivisia suuntauksia, kuten nimellisten yksikkötyökustannusten⁵ heikkeneminen 23 jäsenvaltiossa sekä uusien työntekijöiden osuuden väheneminen 14 jäsenvaltiossa.
19. Työllisyyskomitean viimeaikainen monenvälinen valvontatyö osoittaa, että jäsenvaltiot ovat toteuttaneet uudistuksia työllisyyskehityksen seurantavälineen ensisijaisiksi määrittelemillä politiikanaloilla. Merkittäviä haasteita on kuitenkin edelleen, mikä käy ilmi myös vuoden 2025 maakohtaisista suosituksista, jotka olivat kattavampia kuin aiempina vuosina, mikä merkitsi siirtymistä pois vuonna 2022 käyttöön otetusta ”rajoitetusta” lähestymistavasta.

⁵ Indikaattori ”nimellinen yksikkötyökustannus” otettiin käyttöön yhteisessä arviointikehyksessä taloudellisessa tilanteessa, jossa suurin huolenaihe oli EU:n ja jäsenvaltioiden kustannuskilpailukyvyyn heikkeneminen. Viime vuosina on kuitenkin otettu huomioon myös muita tekijöitä, kuten riittävien palkkojen merkitys ja vaikutus työtyytyväisyyden, osaamisen kehittämisen, tuottavuuden ja talouskasvun osalta.

20. Tehokas aktiivinen työvoimapolitiikka on edelleen olennaisen tärkeää, erityisesti kun otetaan huomioon suuri työvoimapula ja osaamisvaje sekä tarve puuttua pitkäaikaistyöttömyyteen. Käyttöön ollaan ottamassa toimenpiteitä, joilla parannetaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien ja vammaisten henkilöiden integroitumista työmarkkinoille, muun muassa vahvistetun nuorisotakuun täytäntöönpanon jatkamisen sekä työnantajille suunnattujen kannustimien ja tiedotuskampanjoiden avulla. Vaikka jäsenvaltiot tehostavat toimia, joiden tavoitteena on kohdentaa niiden aktiivista työvoimapolitiikkaa paremmin muun muassa työllisyystukien avulla, ja vahvistavat julkisten työvoimapalvelujen kapasiteettia ja palveluntarjontaa, parantamisen varaa on edelleen. Myös sukupuolten välisiä eroja on havaittavissa, ja naisten osallistuminen aktivointitoimenpiteisiin on epätodennäköisempää. Sen vuoksi tarvitaan lisätoimia aktiivisen työvoimapolitiikan kattavuuden laajentamiseksi, erityisesti kun otetaan huomioon vihreä ja digitaalinen siirtymä sekä väestörakenteen muutoksen työmarkkinavaikutukset.
21. Jäsenvaltiot toteuttavat toimia parantaakseen taitoja ja osaamista ja vastatakseen erityishaasteisiin koulutuksen alalla. Useat jäsenvaltiot ovat käynnistäneet merkittäviä uudistuksia, joihin kuuluvat opetussuunnitelmien nykyaikaistaminen ja opetusammattien vahvistaminen, mutta niiden vaikutukset eivät ole vielä näkyvissä. Lisäksi ollaan toteuttamassa toimenpiteitä, joilla lisätään entisestään täydennys- ja uudelleenkoulutusohjelmien saatavuutta, tarjotaan työnhakijoille kohdennettumpaa tukea ja mukautetaan ammatillisen koulutuksen opetussuunnitelmia työmarkkinoiden tarpeisiin. Monissa tapauksissa on kuitenkin tarpeen tehostaa näitä toimia sekä vahvistaa politiikkaa, jolla edistetään työvoiman liikkuvuutta, houkutellaan ammattitaitoisia kolmansien maiden kansalaisia EU:n osaajien lisäksi sekä puututaan perus- ja digitaitojen heikkenemiseen ja tarvittaessa opettajapulaan.

22. On havaittavissa laaja-alaista sitoutuneisuutta puuttua institutionaalisiin tekijöihin, kuten verotus- ja työsuhdeturvalainsäädäntöön, jotka usein edistävät työmarkkinoiden segmentoitumista, ja kannustaa siirtymistä toistaiseksi voimassa oleviin työ sopimuksiin. Parhaillaan toteutetaan myös toimenpiteitä uusien työn muotojen, kuten hybridi- ja etätöön, sisällyttämiseksi lainsäädäntöön. Monissa jäsenvaltioissa on edelleen huomattavasti parannettavaa verotuksen painopisteen siirtämiseksi työn verottamisesta muihin veropohjiin sekä vero- ja etuusjärjestelmien suunnittelun tarkistamiseksi tavoitteena lisätä työmarkkinoille osallistumista ja kannustaa pidempiin työaikoihin. Vero- ja etuusjärjestelmien suunnittelua on vielä parannettava monissa EU-maissa, joissa työelämän ulkopuolella olevien, työttömien, pienipalkkaisten ja toisten tulonsaajien työnteon tiellä on edelleen merkittäviä pidäkkeitä. Tämä heikko suunnittelu on myös yksi työmarkkinoilla vallitsevien sukupuolten välisten erojen taustalla olevista tekijöistä, ja se vaikuttaa voimakkaasti kotitalouksien ja erityisesti toisten tulonsaajien työskentelyvalintoihin.
23. Eurooppalainen ohjausjakso on edelleen tehokas koordinoituväline kestävän ja osallistavan talouskasvun, kilpailukyvyn, työllisyyden sekä riittävän sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden edistämisessä. Vuoden 2025 sykli oli erityisesti myös EU:n uuden talouden ohjausjärjestelmän ensimmäinen täytäntöönpanovuosi, ja sosiaalinen ja taloudellinen resilienssi, mukaan lukien Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari, määriteltiin yhdeksi EU:n yhteisistä painopisteistä. Kun otetaan huomioon komission kevään 2025 talousennusteessa havaitut heikkenemisriskit, vuoden 2026 eurooppalaisessa ohjausjaksossa olisi keskityttävä edelleen sekä nykyisiin että uusiin työmarkkinahaasteisiin vastaamiseen. Siinä olisi myös tuettava vihreää ja digitaalista siirtymää, vastattava väestörakenteen muutoksen työmarkkinavaikutuksiin ja edistettävä EU:n kilpailukyvyn vahvistamista koskevaa yleistä tavoitetta.

24. Työllisyyskomitea odottaa kiinnostuneena tulevaa aloitetta laadukkaita työpaikkoja koskevasta etenemissuunnitelmasta ja kehottaa komissiota ottamaan huomioon kesäkuussa 2025 kokoontuneelle TSTK-neuvostolle antamansa lausunnon työn laatuun liittyvistä näkökohdista valmistellessaan sekä laadukkaita työpaikkoja koskevaa etenemissuunnitelmaa että uutta Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevaa toimintasuunnitelmaa. Työllisyyskomitean indikaattorityöryhmä päivittää parhaillaan nykyistä työn laadun seurantakehystä tavoitteenaan määrittää sopivimmat indikaattorit asiaankuuluvien poliittisten ulottuvuuksien arvioimiseksi vuoden 2026 ensimmäiseen neljännekseen mennessä. Tämän kehyksen mukaisesti työn laadun järjestelmällisempi seuranta olisi sisällytettävä EU-ohjausjakson seuraavaan sykliin.
-